

denne private Korrespondent. Den er fuldstændig fri for en hvilken som helst Vejledning for det franske Blad til at udtale sig, som det gjorde i sin ledende Artikel. Desto klarere er det da, at det franske Blad har haft andre Kilder til sin Opfattelse af danske Forhold end denne Korrespondance. Jeg kunde maaske ogsaa have Lov til at sige, at naar den højtærede Minister mente, at Korrespondenten skulde have vejledet Bladet, vilde det dog være en utænkelig Tanke, at et saadant Blad, naar det havde skrevet Udkastet til en Artikel, skulde telegrafere Udkastet til København for at spørge sin herværende Korrespondent, om det, der stod deri, var rigtigt. Det kunde man ikke vente.

Men naar det franske Blads Redaktion samme Dag, som det offentliggør Korrespondancen fra København, skriver en Artikel af den Natur, som jeg nævnedes, er det selvfølgelig, som jeg nylig sagde, at Bladet har andre Kilder til sin formentlige Viden om danske Forhold end Korrespondancen. Den paagældende Redaktionsartikel indeholdt, som man vil erindre, den Anskuelse, at det nuværende Ministerium i Danmark bestod af to Bestanddele, en entente-venlig og en centralmagt-venlig Bestanddel, og at Optagelsen af de tre nye Medlemmer var Udtrykket for et Kompromis mellem disse to Parter. Denne urigtige Opfattelse var det, som gjorde Artikkelens saa betænkelig, og det, som jeg formoder, og som jeg stadig anser for sandsynligt, er, at Grunden til, at det franske Blad har fremsat den Anskuelse, det har fremsat, hovedsagelig er den danske Indenrigsministers Udtalelser i Landstinget, som vi alle kender. Hvis dette ikke er Tilfældet, er Sagen endnu mere betænkelig, for saa har det franske Blad foruden disse Udtalelser af den danske Indenrigsminister yderligere andre Grunde til at mistænke Danmark og Partier i det danske Folk for at staa i det uneutrale Forhold, som Artikkelens antyder, og saa er der saa meget mere Grund til at understrege dens Betænkelighed.

Nu søgte den højtærede Minister foreleden i sine Bemærkninger til mig — jeg var uheldigvis ikke til Stede, ellers havde jeg maaske søgt at svare ham i en kort Bemærkning straks — at svække Betydning

gen af det, der stod i det franske Blad, ved at svække selve Bladets Betydning. Men det, Ministeren gjorde for at svække den, var baade svagt i sig selv, og desuden gengav Ministeren min Udtalelse om Bladet urigtigt. Ministeren svarede mig nemlig, at det ikke var rigtigt, at „Le Temps“ var et officielt Organ for det franske Udenrigsministerium. Men noget saadant har jeg heller ikke sagt. Det, jeg sagde var, at „Le Temps“ over hele Verden anses for det franske Udenrigsministeriums Organ, men det er ikke det samme som, at det er det officielle Organ. Jeg fastholder det, jeg sagde, som noget, der antages hele Verden over, og det maa jeg vedblivende gøre ogsaa mod en eventuel Benægtelse fra Ministerens Side. Men derfor kan „Le Temps“ meget godt være, som den højtærede Minister sagde, et selvstændigt Blad.

Jeg maa maaske som et noget tilsvarende Eksempel til „Le Temps“ Stilling i Frankrig tage „Politiken“ her i Danmark. Med Hensyn til „Politiken“ er det hændt flere Gange paa Rigsdagen, og det er hændt særlig et Par Gange i Udvalg, at der er kommet et eller andet Punkt paa Tale, hvor en eller flere har sagt: Regeringens Stilling til denne Sag maa være den og den, thi saaledes skriver „Politiken“, og det er jo Regeringens Organ, men saa er der fra Medlemmer af Regeringspartiet kommet ikke alene en Benægtelse af, at „Politiken“ var Regeringens Organ, men en Benægtelse, fremsat med en vis Heftighed. Og denne Benægtelse kan være fuldkommen korrekt, den betyder kun, at Regeringen redigerer ikke „Politiken“ og derfor til et hvilket som helst Tidspunkt kan desavouere, hvad „Politiken“ skriver. Det er en bekvem Ordning, og det er en meget naturlig Ordning, der er ikke Grund til at kritisere den det mindste, det er, som det rimeligvis bør være, eller det er maaske hensigtsmæssigt, at Regeringen ved forefaldende Lejligheder kan sige: Det kan I ikke lægge os til Last, det er kun noget, „Politiken“ skriver, men det forhindrer ikke, at alle her i Landet og mange i Udlandet ved, at „Politiken“ er Regeringens Organ. Og hvis der i „Politiken“ kommer til at staa en udfordrende Artikel eller et Angreb paa en fremmed Regering, vil det,